

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Dalily Marečkové a JUDr. Milana Podhrázkého v právní věci **žalobce: Bc. M. K.**, proti **žalovanému: Město Nymburk**, se sídlem Nám. Přemyslovců 163/28, 288 28 Nymburk, o **žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného**,

t a k t o :

- I. Řízení se z a s t a v u j e.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 1.000 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000 Kč. Zaplacený soudní poplatek bude žalobci vrácen z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 26. 4. 2012 u Okresního soudu v Nymburce domáhá, aby soud žalovanému uložil povinnost bezodkladně zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup na elektronické úřední desce, webových stránkách www.mesto-nymburk.cz, plné znění dokumentu s názvem „Rozpočtový výhled města Nymburk.“

Usnesením Okresního soudu v Nymburce ze dne 28. 5. 2012, čj. 15 C 43/2012-13, byla věc postoupena Krajskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 31. 7. 2012 k žalobě uvedl, že požadavek žalobce byl dne 31. 7. 2012 splněn, a to zveřejněním uvedeného dokumentu na webových stránkách žalovaného v příslušné sekci.

V návaznosti na to žalobce dne 1. 8. 2012 soudu sdělil, že „Rozpočtový výhled Města Nymburk“ byl zveřejněn a zpřístupněn dálkovým způsobem na webových stránkách města. Pro pozdější chování žalovaného, v důsledku něhož došlo k uspokojení navrhovatele, proto bere žalobu zpět. S ohledem na ustanovení § 60 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), současně žalobce žádá o náhradu nákladů řízení ve výši 2.000 Kč za zaplacený soudní poplatek.

Vzhledem k tomu, že podání žalobce obsahující zpětvzetí žaloby nevzbuzuje jakékoliv pochybnosti, soud řízení zastavil. Vyšel přitom z ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., podle něhož soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

V návaznosti na výrok o zastavení řízení soud dále přistoupil k rozhodování o nákladech řízení. Vyšel přitom předně z ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Soud tedy v projednávané věci musel především hodnotit, zda byly splněny podmínky věty druhé citovaného ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., konkrétně zda ke zpětvzetí žaloby došlo skutečně v důsledku pozdějšího chování žalovaného. Při rozhodování podle shora uvedeného ustanovení je totiž soud povinen vždy důsledně zkoumat, zda úkon žalovaného, na který se žalobce ve svém zpětvzetí žaloby odkazuje, opravdu směřuje k uspokojení toho, čeho se žalobce žalobou domáhal. V řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného tak proto bude soud pro účely rozhodnutí o náhradě nákladů vždy hodnotit, zda žalovaný svým chováním ustavil stav, jehož se žalobce domáhal svojí žalobou (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2008, čj. 3 Ads 58/2008-54, www.nssoud.cz), v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti je pak na soudu, aby hodnotil, zda žalovaný až po podání žaloby začal konat a vydal skutečně to rozhodnutí, jehož vydání žalobce svojí žalobou žádal. Jinak řečeno, náhrada nákladů řízení může být přiznána žalobci jen tehdy, vzal-li žalobu zpět skutečně pro pozdější chování žalovaného. Soudu naopak při hodnocení splnění podmínek daných ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. nepřísluší hodnotit přípustnost ani důvodnost podané žaloby (srov. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2011, čj. 44 A 118/2010-23).

Ze soudního spisu v dané věci především vyplývá, že žalobce projednávanou žalobu podal Okresnímu soudu v Nymburce již dne 26. 4. 2012. Domáhal se přitom uveřejnění dokumentu „Rozpočtový výhled města Nymburk“ způsobem umožňujícím dálkový přístup na elektronické úřední desce, webových stránkách. Ze spisu dále plyne (ostatně mezi účastníky to ani není sporné), že uvedený dokument nebyl do dne podání této žaloby uveřejněn výše popsaným způsobem. Z vyjádření žalovaného ze dne 31. 7. 2012, čj. 010/31446/2012, pak jednoznačně plyne, že k požadovanému uveřejnění daného dokumentu došlo až dne 31. 7. 2012; žaloba byla žalovanému k vyjádření doručena dne 20. 7. 2012.

Jak tedy plyne ze shora reprodukováných spisových podkladů, k uveřejnění předmětného dokumentu žalovaným, které bylo důvodem pro zpětvzetí žaloby, došlo více než 3 měsíce po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti a až poté, kdy soud žalovanému doručil danou žalobu k vyjádření. Aniž by soud hodnotil přípustnost či samotnou důvodnost podané žaloby, je zřejmé, že žalovaný v důsledku podané žaloby požadavku žalobce vyhověl. Podmínky pro použití ustanovení § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. jsou tedy v dané věci podle názoru zdejšího soudu splněny. Aplikaci tohoto ustanovení přitom v souzené věci nevylučuje ani ustanovení § 60 odst. 7 s. ř. s., dle kterého *„jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává“*; soud žádné důvody zvláštního zřetele hodné, na něž citované ustanovení odkazuje, v projednávané věci neshledal.

S ohledem na výše uvedené proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 1.000 Kč spočívajících v zaplaceném soudním poplatku. Vzhledem k tomu, že řízení skončilo zastavením před prvním jednáním, postupoval soud současně podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož soud za těchto okolností vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč. Rozhodl tedy o tom, že se žalobci vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000 Kč.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. srpna 2012

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Nešporová